

Î N C H E I E R E

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Judecători:

Tatiana Vieru

Iurie Bejenaru, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Cojocaru Ala și Cojocaru Andrei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către societatea cu răspundere limitată „Dita EstFarm” împotriva lui Cojocaru Andrei și Cojocaru Ala privind evacuarea din bunul imobil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Andrei Cojocaru, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 06 iulie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 15 aprilie 2015, reclamanta SRL „Dita EstFarm” s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Cojocaru Andrei și Cojocaru Ala privind evacuarea din bunul imobil.

În motivarea acțiunii, SRL „Dita EstFarm” a indicat că, la 01 iulie 2013 a înaintat spre executare documentul executoriu nr. 2- 1781/13 din 27.05.2013 emis de Judecătoria Botanica, mun. Chișinău privind încasarea în mod solidar din contul pîrîților Cojocaru Andrei și Cojocaru Ala în beneficiul său a sumei de 585 660,37 lei.

În scopul executării documentului executoriu au fost organizate licitații publice, ultima avînd loc la data de 16.02.2015 cu expunerea spre vînzare a bunurilor imobile sechestrate, inclusiv a bunului imobil situat pe adresa mun. Chișinău, str. N. Titulescu, 47/4, nr. box 2, cu suprafața de 39,3 m.p., nr. cadastral 0100108.632.01.002.

Invocă că, licitația repetată nu a avut loc, motiv pentru care dînsa s-a adresat executorului judecătoresc cu o cerere, solicitînd preluarea bunurilor în contul achitării datoriei.

Ulterior, prin încheierea din 25.02.2015, executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan, a dispus în contul achitării datoriei transmiterea bunurilor, inclusiv a bunului imobil situat pe adresa mun. Chișinău, str. N. Titulescu, 47/4, nr. box 2, cu suprafața de 39,3 m.p., nr. cadastral 0100108.632.01.002, dreptul de proprietate ce

aparțin debitorilor Cojocaru Andrei și Cojocaru Ala, creditorului SRL „Dita EstFarm”.

Drept rezultat, la aceeași dată – 25.02.2015, SRL „Dita EstFarm” a înregistrat la ÎS „Cadastru” dreptul de proprietate asupra bunului imobil sus-indicat.

Susține că, la data de 17.05.2015, pîrîții Cojocaru Ala și Cojocaru Andrei au primit prin intermediul poștal cererea prealabilă prin care SRL „Dita EstFarm” a solicitat ex-proprietarilor în termen de 5 zile calendaristice să transmită bunul imobil noului proprietar, fapt care pînă la momentul de față nu a avut loc, cu atît mai mult că, aceștia din urmă refuză semnarea actului de predare primire a bunului imobil.

Consideră reclamanta că, prin acțiunile pîrîților i se încalcă dreptul de proprietate și anume, dreptul de folosință și posesie asupra bunului imobil, motiv pentru care a sesizat instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Solicită reclamanta SRL „Dita EstFarm”, evacuarea forțată a lui Cojocaru Andrei și Cojocaru Ala din bunul imobil situat pe adresa: mun. Chișinău, str. N. Titulescu, 47/4, nr. box 2, cu suprafața de 39,3 m.p., nr. cadastral 0100108.632.01.002.

Prin hotărîrea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 06 iulie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Dita EstFarm” a fost admisă, fiind dispusă evacuarea lui Cojocaru Andrei, Cojocaru Ala și a bunurilor acestora din bunul imobil situat pe adresa: mun. Chișinău, str. N. Titulescu, 47/4, nr. box 2, cu suprafața de 39,3 m.p., nr. cadastral 0100108.632.01.002. S-a încasat în mod solidar din contul lui Cojocaru Andrei și Cojocaru Ala în beneficiul SRL „Dita EstFarm” taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 100 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea enunțată, Cojocaru Andrei a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Andrei Cojocaru, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 06 iulie 2015.

Invocînd ilegalitatea deciziei și hotărîrii sus-indicate, la 15 ianuarie 2016 și, respectiv la 11 aprilie 2016, Cojocaru Andrei și Cojocaru Ala, au declarat recursuri, solicitînd admiterea acestora, casarea actelor judecătorești cu pronunțarea unei noi decizii sub formă de încheiere, prin care cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Dita EstFarm” să fie scoasă de pe rol, fiind dispusă încetarea procesului.

În susținerea recursurilor s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate și care urmează a fi casate, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea (f.d.f.d.80-81,83-84).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 09 decembrie 2015 (f.d.75), iar recursurile au fost depuse la 15 ianuarie 2016 (f.d.80-81,83-84).

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursurile depuse de Cojocaru Ala și Cojocaru Andrei au fost declarate în termen.

Examinînd temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge

la concluzia că recursurile declarate de către Cojocaru Ala și Cojocaru Andrei urmează a fi declarat inadmisibile.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Cu referire la recursul declarat de către Cojocaru Ala, instanța de recurs relevă următoarele.

Conform art. 429 alin. (4) CPC, nu pot fi atacate cu recurs deciziile de trimitere a cauzei la judecare ce nu se supun nici unei căi de atac, nici hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art.430 nu au folosit calea de apel, din moment ce legea prevede această cale de atac, sau în privința cărora apelul a fost retras în modul prevăzut la art.374.

În conformitate cu art. 433 lit. c) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Instanța de recurs constată că, la caz, Cojocaru Ala nu a folosit calea de atac apelul în privința hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 06 iulie 2015 și, prin lege nu este în drept de a ataca cu recurs decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, prin care soluția primei instanțe a rămas neschimbată și situația recurentei nu s-a înrăutățit.

În acest context, Colegiul conchide că, Cojocaru Ala contrar prevederilor art. 429 alin. (4) CPC, a depus cererea de recurs fără a folosi calea de atac – apelul, ceea ce este inadmisibil din moment ce legea prevede această cale de atac, motiv ce impune instanța de recurs să ajungă la concluzia că recursul enunțat urmează a fi declarat inadmisibil, or, persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Cu referire la recursul declarat de către Cojocaru Andrei, instanța de recurs relevă următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cojocaru Andrei, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decât atât, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Cojocaru Andrei, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Cojocaru Ala și Cojocaru Andrei, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de către Cojocaru Ala și Cojocaru Andrei, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Iurie Bejenaru

Valentina Clevadi